

Publicerad 2007-11-04 19:56 av Fanny2

Svart och sjuk. Svartsjuk.

En känsla kom genom några ord.

Genom mina öron in i mitt medvetande.

Allt blev svart.

Jag blir sjuk av rädsla.

Svart i mitt inre.

Rädsla som ger ångest.

När kommer jag att våga lita på dig?

När slipper jag bli sjuk av min oro?

När kommer rädslan ge vika??

Lurar du mig.

Dö dödar du mig.

Lurar du mig

Då dödar jag dig.

Min tillit är skör som porslinet

i våra tekoppar.

En spricka som ej syns kan få hela

koppen att gå i bitar.

Håll mig ömt.

Omslut mig och ge mig värme.

Så som du håller din tekopp

vill jag bli hållen av dig.

Vill ej känna min oro.

Vill ej vara rädd.

Vill bara vila lugnt och fint

i en trygg famn.

Är det så svårt att förstå mig??

Jag vill ju bara vara trygg.

I mig.

I dig.

I oss.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Fanny2 med Poeter.se id #15542 innehar upphovsrätten